

“Og sammenbland ikke Sandheden med Falskheden”

En kompromistilstand er en tilstand af falskhed ... målet helliggør ikke midlet

En dødbringende kamp finder sted på nuværende tidspunkt over hele verden. En kamp mod muslimernes hjerter og tankegange. En kamp mellem sandheden og falskheden. Et konstant bombardement af løgne fra de vestlige medier. Et ubøjeeligt voldsomt angreb fra sekulære institutioner og individer, der skildrer Islam som værende blind, irrationel og fanatisk, og som anklager Islam for at være undertrykkende og ødelæggende, og som mener, at Islam ikke har nogen plads i den civiliserede verden i dag. En propagandakampagne med det eneste mål at sejre over sandheden og at fjerne Islam fra jordens overflade ved at få muslimerne til at forlade den. Jøderne og de kristne vil aldrig være tilfredse med jer, indtil I følger deres tro (og forlader jeres egen).

Falskheden kan ikke acceptere andet end en sejr over sandheden, da sandheden er dens modsætning. Med afskaffelsen af Islam vil den fuldstændige underkastelse af den islamiske *ummah* (nation) til falskheden forekomme, og *ummah* er i dag påtvunget denne falskhed. Besættelse af islamisk jord kan ses i Israel og Kashmir. Slagtning af muslimer kunne ses under Golfkrigen. Massevoldtægt af denne *ummahs* døtre kunne ses i Bosnien. Udnyttelse af olieressourcerne i Mellemøsten kan ses i SaudiArabien. Men denne kampagnes fiasko er tydelig og fuldstændig. Dette skyldes, at *ummahs* bevidsthed omkring Islam er tiltaget. Islam er nu den hurtigst voksende deen på denne planet. Over alt i de islamiske lande er *ummah* længselsfuld efter at se enden på den kufr (falskhed), som bliver implementeret over den. *Ummah* er fuld af forventning og stræben efter tilbagevendelsen af Islam som et livssystem.

Sandheden er i dag blevet tydeligere i muslimernes hjerter og tankegange. Muslimerne er blevet bedre i stand til at se fronter mellem Islam og kufr. Sandheden kan ikke indgå kompromis med falskheden, fordi et sådant kompromis er et udtryk for falskhed:

وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ

“Og sammenbland ikke sandheden med falskheden“ [OQM. al-Baqarah 2:42]

Så *ummah* kan tydeligt se forskellen mellem sandheden og falskheden: Jihad mod besættelse af islamisk jord kontra at hengive sig til dem; foreningen af de islamiske lande under én khaleefah (regent) kontra disses splittelse under de Forenede Nationer; at bruge *ummahs* rigdom på borgere i den islamiske stat kontra at få den plyndret af multinationale virksomheder; at styre med Islam kontra at styre med menneskeskabt lovgivning, demokrati; at gøre sandheden til den eneste dommer i ethvert anliggende kontra at stille sig tilfreds med andet end det, sekularisme.

Så derfor har falskhedens styrker udtænkt en ny plan, hvorfra de kan angribe, og dette er ideen om kompromis. En plan, som er rettet mod Islams tilstedeværelse i muslimernes hjerter og tankegange. Denne nye plan har til formål at skjule kufers modbydelige ansigt bag islamiske slogans, og den har til formål at tilskynde *ummah* til at sluge kufers bitre pille efter at have givet denne en islamisk aroma. Så Clinton prøvede at skjule Israels besættelse af islamisk jord ved at citere vers fra Quranen på græsplænen ved det Hvide Hus. Utallige sheik'er i de islamiske lande har fremstillet fatwa'er for at retfærdiggøre den såkaldte fredsproces. Og dette ved at blande kufr med Islam. En ny form for falskhed, hvor sandheden er blevet iblandet. En falskhed med kompromis som navn.

Denne luskede plan er uden tvivl et forsøg på at skjule den islamiske verdens regeringer, som er gået på fuldstændig kompromis, fra den islamiske *ummahs* øjne. Regeringer, som dækker over deres umådelige fordærvelse ved hjælp af et par Shariahlove hist og her. Regeringer, som er baseret på en blanding af Islam og kufr.

Vi ser derfor det saudiarabiske kongerige fremstille sig som en tawheedstat, fordi den implementerer en lille del af straffelovene i Shariah, og vi ser Sudan fremføre sig som en islamisk stat, fordi den nævner Quranen som en af kilderne til landets konstitution. Iran og Pakistan betitler sig henholdsvis den 'Iranske Islamiske Republik' og den 'Pakistanske Islamiske Republik', mens Saddam Hussein tilføjer Allahu Akbar til det irakiske flag. Alle disse titler skal tjene at fremvise et billede for ummah af disse regimer som 'islamiske' og anderledes end de andre regimer, som forurener de islamiske lande.

Så Saudi-Arabien fremstilles som islamisk, men ikke Syrien, og Sudan fremstilles som islamisk, men ikke Tunesien, og dette er et forsøg på at opnå ummahs støtte fremfor dens modstand. Dette er en vildledelse, for trods disse 'islamiske' regeringers tomme ord og løfter omkring Islam og et par Shariahlove hist og her, så står disse regeringer også i falskhedens rækker, fordi de udelukkende bygger på kompromis.

Faktisk er falskheden hovedbestanddelen i deres kompromis. En meget lille del af kompromiset indbefatter islamiske love, da disse 'islamiske' regimer har bundet sig selv til menneskeskabt lovgivning. Med andre ord er hele fundamentet for deres regering kufr, netop fordi Allah (swt) ikke accepterer en anden lovgivning end Sin egen. Han (swt) siger i den bærede Quran:

إِن الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ

“Sandelig, at lovgive tilkommer alene Allah“ [OQM. al-An'am 6:57]

Så den seneste løgner, Erbakan i Tyrkiet, viste ét ansigt til ummah og sit sande ansigt til verdenen, da han sværgede at ville „respektere landets sekulære konstitution, lige såvel som de demokratiske og sekulære principper formet af Atatürk“.

Sudan hædrer stolt i sin konstitution partnere ved siden af Allah (swt), ved at erklære at en af dens lovgivningskilder er det sudanesiske folks traditioner. Med så korrupt et fundament er andre aspekter bundet til at munde ud i åbenbar falskhed.

Deres regimer er befængt med nationalisme og racisme, selvom Profeten (saaws) har sagt: **“Forlad den, da den er befængt“**.

Til trods for at denne tanke er blevet forbudt, er alle disse såkaldte 'islamiske' stater bygget op omkring en vis form for nationalisme, så lederne af disse stater skal være af den pågældende race, afstamning eller folkeslag. Så derfor ser vi Iran fastholde, at dens leder skal være perser. Også i SaudiArabien er der domstole, som tager en persons race i betragtning, hvad angår beskatning, og folk, som ikke er saudiarabere, kan ikke gifte sig med saudiarabiske kvinder.

Deres falske kompromis er ikke indskrænket til anliggender inden for staten alene. Alle disse stater, med alle deres islamiske slogans, er medlemmer af de racistiske, sekulære Forenede Nationer. Ikke nok med dette, så offentliggjorde Erbakan, at han ville „ære alle internationale overenskomster og traktater, som Tyrkiet har underskrevet“. For den 'Pakistanske Islamiske Republik' medførte dette afsendelsen af soldater for at kæmpe mod muslimske trosfæller i Somalia, som en del af FN's 'Operation Restore Hope'.

Økonomien viser også kompromis. Erbakan sagde, at „vor regerings mål er at udvikle alle de betingelser, som vil medvirke til at implementere en frihandel“. Med frihandel menes der, at fremmede magter vil få fri adgang til den islamiske ummahs ressourcer. Og det var kong Fahds 'tawheedstat', som hjalp til med at finansiere massakren på muslimerne under golfkrigen. Handlen var så 'fri', at det saudiarabiske regime satte sig i gæld for første gang i sin historie, da den ikke kunne pumpe nok olie op til finansieringen af 'Operation Desert Storm'. I det hele taget har Islam forbudt individer eller staten at udnytte sådanne ressourcer, da det er offentlig ejendom, fordi Profeten (saaws) har sagt: **“Menneskene er fælles om tre (ting): vand, græsgrange og brændsel.“**

Disse regimer handler frit til deres egen og kolonimagternes fordel, et anliggende som er absolut forkastet i Islam.

Når sådanne regenter og deres støttere alligevel holdes ansvarlige for deres kompromis, er de så frække at påstå, at Islam tillader det. Fremfor at fordømme sådanne syndige handlinger, hævder de, at selve Islam tillader dem at blande Islam med kufr. Så når muslimerne irettesættelser disse regenter for deres synder, hævder de, at Profeten (saaws) også indgik kompromis. Når muslimer arbejder for at fjerne deres illegitime regimer, kalder de og deres støttere muslimerne til at være udholdende. De hævder, at dette kompromis kun er midlertidig, og at de gradvist vil indføre mere og mere Islam. De påstår, at Islam tillader en gradvis indførelse af shari'ah. De indrømmer, at kufr implementeres side om side med sandheden, men at dette er en midlertidig situation, en overgangsfase, og at de en dag ved hjælp af dette kompromis vil etablere Khilafah, og at Islam gradvist vil blive etableret, så målet helliggør midlet, og at noget er bedre end ingenting. Dette er ligesom at sige, at en person er nødt til at stjæle for at betale zakat. At spise svinekød for at bryde fasten i ramadan. Sådanne handlinger vil aldrig blive accepteret af dem, alligevel vil de begå synd i form af kompromis for at opnå den islamiske stat.

Det er tydeligt at se, at dette kompromis er en løgn mod deen, for Profeten (saaws) afviste at gå på kompromis, om det så var en enkelt islamisk lov. Quraish tilbød ham (saaws) kontrol over styret i Mekka i et helt år. Ingen af de nuværende 'islamiske' regimer i dag har været i nærheden af at få et lignende tilbud. Dog afviste Profeten (saaws) Quraish's tilbud, fordi de selv ønskede at styre det efterfølgende år. Allah (swt) afviste dette tilbud, som indebar et kompromis, med surah Al-Kafirun. En anden stamme, ved navn bani 'Amr bin Sa'sa, tilbød Profeten (saaws) ledelsen, men med et kompromis. At regenten, der skulle efterfølge Profeten (saaws), når han gik bort, skulle være én fra stammen. Dette blev afvist af Profeten (saaws). At gå på kompromis i selv én lov er en lov for meget, for slet ikke at tale om de umådelige kompromiser de eksisterende regimer har indgået. Islam skal implementeres ubetinget og eksklusivt.

Det er en løgn, når de siger, at en gradvis indførelse af Islam indbefatter kompromis. De har ret, når de siger, at hele Quranen ikke blev åbenbaret til Profeten (saaws) på en gang. De har ret, når de siger, at derfor blev indtagelse af alkohol, ægteskab med afgudsdyrkerne og handel med renter ikke gjort forbudt på en gang. Dog konkluderer de derefter, at dette legitimerer den gradvise implementering af de islamiske love, og at Islam således tillader en kompromistilstand. Denne konklusion er forkert. Dette skyldes, at selvom Quranens ayat gradvist blev åbenbaret, så blev de love, som disse ayat indeholdt implementeret fuldstændigt og øjeblikkeligt. Så snart ayah'en om forbud mod ægteskab med afgudsdyrkerne blev åbenbaret, kunne ingen derfor efter denne ayah's åbenbaring gifte sig med en afgudsdyrker med en undskyldning om, at loven først skulle implementeres gradvist. Ydermere har Allah (swt) sagt i Sin bærede Bog Al-Quran Al-Karim:

الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا

“I dag har Jeg fuldkommengjort jeres deen for jer og fuldendt Min Nåde over jer og er tilfreds med Islam som jeres deen“ [OQM. al-Ma'idah 5:3]

Åbenbaringen af Islam er blevet fuldendt, og derfor skal hele Islam implementeres fuldstændigt. Der findes derfor ingen undskyldning for de eksisterende regimer for at implementere kufr med et stænk af Islam.

Til slut er der nogen, som rigtigt nok vil sige, at under bestemte omstændigheder vil spisningen af svinekød være halal i henhold til den islamiske lov om nødvendighed (idhtirar). Dette gør sig gældende i situationen, hvor en person er hungrende, og hvor det er et spørgsmål om liv eller død. Her kan man spise kød, som principielt er forbudt, hvis intet andet er til rådighed. De vil også rigtigt nok sige, at i henhold til den islamiske lov om tvang (ikrah), for eksempel når ens liv er truet, kan man lyve omkring ens tro på Islam. Dog konkluderer de urigtigt, at dette tillader dem at implementere andet end Islam. For det første er der ingen, som har tvunget dem til at besidde stillinger i regeringen. Snarere har de påtvunget sig selv over ummah med en enorm begærlighed efter at få magt. For det andet indskrænker loven om nødvendighed tilladelsen

til at spise eller drikke. Det skal ikke betragtes som noget, der gør sig gældende inden for alle handlinger, såsom at stjæle, begå hor, mord osv.

Muslimerne fordømmer disse kompromisbaserede regimer og deres svage løgne! De lyver ligesom hyklerin An-Nadr ibn al-Harith, som plejede at følge efter Allahs Sendebud (saaws) og spørge folk: "Hvad er forskellen mellem, hvad han har bragt, og hvad jeg bringer?" Hans formål var at underminere og aflede dem, som havde en anelse om Islams sandhed, til at havne i falskheden, og at få dem til at være varsomme med og se med mistro på tilhængerne af sandheden.

O muslimer!

At skjule kufers modbydelige udseende iblandt de varme islamiske følelser er sandelig en nederdrægtig fremgangsmåde, da det træl binder mange muslimer, så de ikke arbejder for at fjerne kufregimerne, men i stedet arbejder for dem og betragter dem som værende islamiske. I stedet for at afsløre Saudi-Arabiens kufr, støtter de dem. I stedet for at stille regenten til regnskab, er de tålmodige med dem. De fremdriver disse regimers dagsorden i stedet for at arbejde på at fjerne dem. Deres svage undskyldninger skal flås i stykker, så ummah kan se, at der ingen forskel er mellem de regimer, som har forurenset de islamiske lande, og disse 'islamiske' regimer, og at de derfor ligesom alle de andre skal fjernes.

Dette skyldes, at de frarøver Islam dens retmæssige plads som eneste dommer inden for alle anliggender. De frarøver Islam dens rolle som beskytter af land, liv, ejendom og den islamiske ummahs ære. De pådrager sig Allahs vrede for deres værdiløse magttilegnelse, håbende på at dysse ummah til ro gennem en falsk følelse af sikkerhed, før de går i færd med at give den det dødbringende slag gennem sekularisme, medens ummahs beskytter (Khilafah-staten) er væk. Deres handlinger ligner den del af jøderne, som Allah (swt) siger om:

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُوبُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
لِيَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا
يَكْسِبُونَ

“Derfor vé over dem, som skriver Skriften med deres egne hænder og så siger: Dette er fra Allah - for at sælge det for en ringe pris. Vé derfor over dem, for hvad deres hænder har skrevet, og vé over dem, for hvad de har fortjent” [OQM. al-Baqarah 2:79]

O muslimer høst viden om sandheden, så den står klart adskilt fra falskheden! Den hykleriske løgner er uden tvivl kendetegnet ved sin manglende evne til at levere sandheden. Lad være med at finde tilfredshed i kompromis. Det er forbudt. Lad være med at finde tilfredshed i kufers islamisering. Tal åbent imod den, så jihad står fri for hengivelse, overgivelse og ydmygelse; så Khilafah står fri for demokrati, diktatur og monarki; og så foreningen af den islamiske ummah står fri for dens splittelse. Høst dannelse (i Islams kultur), så den kan fylde os med brændstof til at fjerne disse kufr-regimer, som forurenar de islamiske lande. Høst dannelse (i Islams kultur), for insha'Allah vil denne generation blive generationen, der etablerer Khilafah, og som vil vælge khalifah'en, så fremtidens generationer aldrig nogensinde igen vil komme til at møde tyranniet fra falskhedens stater.